Dosar nr.1-25142359-05-21rji-25112025

Judecătoria Cahul, sediul Central

Judecător Leonid Turculeț

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

13 martie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul
în componenţa:
preşedintele completului Evgheni Bancov
judecătorii Andrei Scripcenco, Inga Gorlenco

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025, pronunțată în cauza la cererea condamnatului Mihailov Maxim privind aplicarea prevederilor art.92 Cod penal,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La 03 octombrie 2025 condamnatul Mihailov Maxim a depus în instanța de judecată cerere privind aplicarea prevederilor art.92 Cod penal.

În motivarea plângerii solicită posibilitatea aplicării art.92 Cod penal, înlocuirea pedepsei neexecutate cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025, a fost respinsă cererea condamnatului Mihailov Maxim privind aplicarea art.92 Cod penal.

Recursul împotriva soluției instanței de fond:

Nefiind de acord cu încheierea enunțată, avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim, a contestat-o cu recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025 cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care a admite integral cererea condamnatului Mihailov Maxim, cu privire la posibilitatea aplicării art.92 din Codul penal, dispunând înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cererea de recurs fiind motivată prin faptul că, partea neexecutată a pedepsei stabilite lui Mihailov Maxim este de un an o lună și 21 zile – termenul de pedeapsă necesar este executat, pe perioada executării pedepsei deținutul a avut un comportament pozitiv, după stingerea sancțiunilor disciplinare până în prezent nu a fost sancționat disciplinar, nu a încălcat regimul de

detenție, este caracterizat pozitiv de administrația penitenciarului, respectă regulile de comportare, programul zilei și regimul de deținere stabilite în penitenciar, față de personalul penitenciarului manifestă o atitudine de respect. Susține că, potrivit raportului de evaluare a deținutului, Mihailov Maxim a fost apreciat cu calificativul comportament pozitiv și planul parțial realizat.

În opinia apărării, s-a constatat cu certitudine că, condamnatul Mihailov Maxim a executat mai mult de 2/3 din termenul pedepsei stabilite, adică s-a respectat condiția prevăzută de art.92 alin.(2) Cod penal.

Termenul de exercitarea căii de atac – recursul:

Potrivit art.439 Cod de procedură penală, *"(1) termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii"*.

Lucrările dosarului atestă că prima instanță a pronunțat încheierea la data de 04 noiembrie 2025, în prezența părților.

În speță, recursul a fost depus de avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim, la data de 13 noiembrie 2025, deci fără omiterea termenului prevăzut de lege.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată, și prin înștiințarea le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării referinței la cererea de recurs depusă, până la data de 19 februarie 2026. Astfel, termenul de depunere a referinței este un termen de decădere, și așa cum referința la recursul înaintat nu a fost depusă în termenul stabilit, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele cauzei, analizând în complex argumentele invocate în raport cu recursul declarat, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim, ca fiind nefondat și menținerea încheierii contestate.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, *judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: recursul este nefondat*.

Completul de judecată reține că, prin pronunțarea încheierii contestate nu s-a admis nici o abatere de la rigorile unui proces echitabil. În temeiul art.6 paragraf 1 al Convenției CEDO, *"orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa"*, în acest sens instanța de judecată a și întreprins măsuri cu privire la soluționarea justă a cauzei penale la cererea condamnatului privind aplicarea în privința lui Mihailov Maxima prevederilor art.92 Cod penal. Instanța de fond pronunțând încheierea contestată cu respectarea principiilor: legalității, egalității în fața legii, dreptății, oferind disponibilitate părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale.

Potrivit art.26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, *”toate persoanele sun egale în fața legii şi au, fără discriminare, dreptul la ocrotire egală din partea legii”*, prevederi de care la fel s-a ținut cont la emiterea încheierii de către instanța de fond.

În speță, se desprinde că condamnatul Mihailov Maxim a depus în instanța de judecată cerere privind aplicarea prevederilor art.92 Cod penal în privința sa. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025, a fost respinsă cererea condamnatului Mihailov Maxim privind aplicarea art.92 Cod penal, încheiere care a fost contestată cu recurs de către avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim, solicitându-se casarea încheierii, așa cum aceasta este neîntemeiată.

Este de notat că, potrivit art.469 Cod de procedură penală, *(1) la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: 2) înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal)*.

În conformitate cu art.471 Cod de procedură penală, *(1) chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluţionează de către judecătorii instanţei de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluţionează de către judecătorul de instrucţie la demersul instituţiei care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa. Soluţionarea de către instanţa de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) şi 2) se efectuează în condiţiile prevăzute la art.266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluţionării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituţia care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluţionării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), şi raportul medical respectiv. În şedinţa de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluţionarea chestiunii solicitate. (1^1) Chestiunile prevăzute la art.469 alin.(1) pct.17^2) se examinează de către judecătorul de instrucţie la demersul procurorului. (2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)-16) şi 18) poate servi şi cererea condamnatului. Referitor la chestiunile prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) şi 2), condamnatul înaintează cererea în instanţa de judecată doar dacă a fost refuzat în condiţiile art.266 alin.(3) din Codul de executare. Pentru aplicarea temeiului prevăzut la art.469 alin.(1) pct.14) poate declara demers şi procurorul. Chestiunea specificată la art.469 alin.(1) pct.14) se va soluţiona cu solicitarea dosarului (sau, după caz, a dosarelor) penal în a cărui bază persoana a fost condamnată. (3) La soluţionarea chestiunilor prevăzute în art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)-9), 11), 14)-17) şi 17^2), participarea condamnatului în şedinţa de judecată este obligatorie, cu excepţia cazurilor în care acesta, fiind legal citat, nu s-a prezentat în instanţă. Condamnatul prezent la şedinţă are dreptul să ia cunoştinţă de materialele prezentate instanţei, să participe la examinarea lor, să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicaţii, să prezinte probe. (3^1) În cazul soluţionării chestiunilor prevăzute la art.469, 473^1 şi 473^2 prin intermediul videoconferinţei, instanţa de judecată asigură părţilor posibilitatea de a lua cunoştinţă de materialele cauzei. Cererile, demersurile şi materialele pentru soluţionarea chestiunilor privind executarea hotărîrilor judecătoreşti se depun la instanţa competentă în număr egal de copii cu numărul părţilor implicate în proces. Transmiterea şi aducerea la cunoştinţă a materialelor pot fi realizate, la cererea părţilor, şi prin intermediul conexiunilor electronice. Condamnatul are dreptul să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicaţii, să prezinte probe. La solicitarea condamnatului, în camera de videoconferinţă poate fi prezent şi*

apărătorul. (4) Condamnatul poate să-şi apere interesele prin intermediul apărătorului. La soluţionarea chestiunilor referitoare la executarea sentinţelor în privinţa minorilor, persoanelor cu defecte fizice sau psihice care le împiedică să-şi exercite de sine stătător dreptul la apărare, persoanelor care nu posedă limba în care se desfăşoară procesul, cînd cererea sau demersul este examinat în lipsa condamnatului, precum şi în alte cazuri cînd interesele justiţiei o cer, participarea apărătorului este obligatorie... (7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluţionarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) este obligatorie, cu excepţia chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.5), 11), 12), 14), 15) şi 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului. (8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere. (9) Încheierea instanței privind soluţionarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.7), 8), 9). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătoreşti în partea încasării mijloacelor băneşti.

Este de reținut că, în conformitate cu art.266 Cod de executare, *(1) în cazul în care condamnatul întruneşte condițiile prevăzute în art.91 şi 92 din Codul penal, administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, adoptă, în termen de o lună, o hotărîre privind propunerea pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă sau privind refuzul în acest sens. (2) Propunerea pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă se depune, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărîrii, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află locul de deținere. (3) În cazul în care administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, refuză să propună liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, condamnatul poate înainta un demers pentru liberare sau înlocuire nemijlocit în instanța de judecată*.

Art.92 Cod penal prevede că, *(1) În privinţa persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare, instanţa de judecată, ţinând cont de comportarea lor în timpul executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, cu condiţia reparării integrale a daunelor cauzate de infracţiunea pentru care persoana a fost condamnată, cu excepţia cazului când dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le repare. Totodată, persoana poate fi liberată, în întregime sau parţial, de la pedeapsa complementară. (2) Înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat efectiv cel puţin o treime din termenul de pedeapsă pentru o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, jumătate din termenul de pedeapsă pentru o infracţiune gravă şi cel puţin două treimi din termenul de pedeapsă pentru o infracţiune deosebit de gravă sau excepţional de gravă. (3) La înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă, instanţa de judecată poate alege orice pedeapsă mai blândă, din cele specificate la art.62, în limitele prevăzute pentru fiecare categorie de pedepse. (3[1]) În privinţa persoanelor care execută pedeapsa detenţiunii pe viaţă, înlocuirea părţii neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi dispusă numai după ce condamnatul a executat cel puţin 30 de ani de închisoare, fără a se lua în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă şi alte instrumente de reducere a pedepsei, iar instanţa de judecată, în baza unei evaluări care ia în considerare realizarea programului individual de executare a pedepsei,*

manifestarea unui comportament corespunzător pe durata detenției, implicarea activă în activități remunerate sau neremunerate, cu excepția situațiilor în care acest lucru nu depinde de voința persoanei, repararea integrală a daunelor cauzate de infracțiunea pentru care persoana a fost condamnată, cu excepția cazurilor în care dovedește imposibilitatea de a le repara, precum și un risc scăzut de recidivă, constată că menținerea pedepsei inițiale nu mai este necesară și că există premisele reale pentru reintegrarea socială a persoanei condamnate. (3[2]) La înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate în condițiile alin. (3[1]) din prezentul articol, instanța de judecată, în funcție de categoria pedepsei mai blânde aplicate, dispune aplicarea unei perioade de probațiune sau, după caz, a unui termen de probă și îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 90 alin. (6). De la data înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate, condamnatul este supus de către organul de probațiune unui termen de supraveghere de 10 ani. (4) La înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat să îndeplinească obligaţiile prevăzute la art.90 alin.(6) în termenul de pedeapsă, la care a fost condamnat, rămas neexecutat.

Din materialele dosarului se desprinde că, Mihailov Maxim execută pedeapsa stabilită prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 13 noiembrie 2023, în baza art.84, 87 Cod penal (sentința din 05 iulie 2022 în baza *****și sentința din 16 decembrie 2021 în baza *****) – la 4 ani 1 lună, 3 zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit extrasului din Procesul-verbal nr.20 al Comisiei Penitenciarului nr.1-Taraclia din data de 25.09.2025, s-a hotărât de a respinge cererea condamnatului privind aplicarea art.92 Cod penal.

Potrivit raportului de evaluare, ultimul a fost apreciat cu calificativul comportament pozitiv și planul parțial realizat. În cadrul comisiei s-a mai constatat că pe parcursul detenției a manifestat o atitudine satisfăcătoare față de regimul de executare a pedepsei, a încălcat regimul de executare odată și nu a fost stimulat.

Potrivit certificatului cu privire la existența prejudiciului cauzat prin infracțiune și achitările efectuate pentru recuperarea acestuia, se confirmă că Mihailov Maxim conform sentinței din 16.12.2021 are paguba morală în sumă de 2500 lei și cheltuieli judiciare în sumă de 224 lei (f.d.33).

Potrivit certificatului de sancțiuni și stimulări, pe perioada detenției Mihailov Maxim a încălcat regimului de detenție, la 04.09.2024 și nu are nici o stimulare (f.d.34).

Astfel, este de menționat că, probele existente la dosar, în ansamblu, nu-i permit instanței de recurs de a concluziona că condamnatul a pornit pe calea corijării, iar procesul de resocializare nu a ajuns la un nivel necesar care ar permite înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă. Așa cum, Completul de judecată observă că prima instanță corect a stabilit că nu au fost prezentate probe concludente despre prezența temeiurilor care permit de a aplica condamnatului prevederile art.92 Cod penal, materialele dosarului dictând ca acesta să execute pedeapsa în întregime, fiind izolat de societate.

Completul notează că, la examinarea cererii condamnatului privind aplicarea prevederilor art.92 Cod penal în privința sa, instanța de fond a ținut cont de faptul că, una din condițiile de bază la aplicarea art.92 Cod penal este ca persoana condamnată să demonstreze un comportament, care va permite instanței să concluzioneze că schimbarea modului de executare a pedepsei penale benefic se va răsfrânge asupra societății și condamnatului, totodată fiind atins scopul pedepsei penale, instanţa manifestă o atitudine rezervată asupra cerințelor condamnatului,

considerând că în cazul dat există impedimente la înlocuirea pedepsei cu una mai blândă, manifestată prin lipsa probelor care ar convinge instanţa de judecată că corectarea condamnatului este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.

Astfel, la emiterea încheierii contestate, corect instanța de fond a reținut faptul că, pedeapsa penală în sensul art.61 Cod penal, presupune obţinerea mai multor obiective, printre care restabilirea echității sociale şi corectarea condamnatului, în cazul condamnatului Mihailov Maxim nu a fost atins scopul acesteia, considerente din care a just la concluzia că, la moment condamnatul nu poate fi înlocuită pedeapsa cu una mai blândă, deoarece nu întrunește cerințele art.92 Cod penal.

Completul de judecată este solidar cu poziția instanței de fond referitor la comportamentul persoanei care poate fi pus la baza adoptării unei soluții, așa cum a solicitat acesta, or acesta trebuie să fie pozitiv pe tot parcursul executării pedepsei, iar o altă soluție nu poate fi admisă, deoarece ar stimula condamnații să aibă un comportament negativ în mare parte pe toată durata executării pedepsei și ulterior când apare necesitatea adoptării unei hotărâri favorabile lui, să adopte un comportament mai bun. De asemenea Completul de judecată reține că, toate cele menționate supra indică direct asupra imposibilității corectării condamnatului prin executarea reală doar a unei părți din pedeapsă stabilită, și la posibilitatea reintegrării benefice la moment a condamnatului în societate. Astfel, nu pot fi reținute argumentele recursului, precum că cererea condamnatului este întemeiată, așa cum sunt întrunite prevederile art.92 Cod penal, or instanța de recurs în baza materialelor dosarului concluzionează contrariul, ceea ce creează dubii referitor la oportunitatea înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă.

Completul de judecată reține că, potrivit art.265 Cod de executare, *instanţa de judecată poate decide liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, aplicînd, după caz, compensarea privilegiată a zilelor de muncă, în temeiul şi în condiţiile art.91 şi 92 din Codul penal*.

În atare circumstanțe, Completul de judecată ajunge la concluzia că prima instanță just a respins ca neîntemeiată cererea condamnatului privind aplicarea art.92 Cod penal în privința lui Mihailov Maxim, hotărâre bazată pe studierea deplină și obiectivă a datelor referitoare la persoana condamnatului. În viziunea Completului de judecată, în situația enunțată, prima instanță analizând situaţia de fapt stabilită la soluționarea cererii cu privire la aplicarea prevederilor art.92 Cod penal, în privința condamnatului şi raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor şi condițiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acestuia, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, just a considerat că corijarea condamnatului şi atingerea scopului pedepsei penale, prevăzută la art.61 Cod penal, pot fi obţinute numai în condițiile executării în continuare de către acesta a pedepsei închisorii stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă.

Mai mult ca atât, este de notat că, potrivit art.61 Cod penal, *(1) pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*. Reieșind din faptul că, pedeapsa penală în sensul art.61 Cod penal presupune obținerea mai multor obiective, printre care restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului, corect prima instanță a conchis că în cazul lui Mihailov Maxim nu a fost atins scopul acesteia, din care

considerente just a ajuns la concluzia că la moment în privința condamnatului nu poate fi înlocuită pedeapsa cu una mai blândă, deoarece nu întrunește toate cerințele stipulate la art.92 Cod penal.

Astfel, la fel ca și instanței de fond, se creează dubii referitor la oportunitatea înlocuirii părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă. Or, potrivit cazierului penal, Mihailov Maxim a fost de mai multe ori supus răspunderii penale și contravenționale, a realizat parțial programul individual de executare a pedepsei. Iar, potrivit procesului-verbal din 14 august 2025, ultimul a refuzat de a executa munca neremunerată în cadrul penitenciarului conform prevederilor art.234 alin.(3) Cod de executare, motivându-și decizia că nu dorește să lucreze, nu a achitat paguba morală în mărime de 2500 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 224 lei și a fost sancționat disciplinar.

O atare apreciere indică direct asupra imposibilității corectării condamnatului prin executarea reală doar a unei părți din pedeapsă stabilită, și la posibilitatea reintegrării benefice la moment a condamnatului în societate. Executarea integrală a pedepsei stabilite fiind suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin săvârșirea infracțiunilor și va contribui la realizarea scopului de corectare a condamnatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către Mihailov Maxim, cât și de către alte persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art.1 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată consideră că, prima instanță just a respins cererea condamnatului Mihailov Maxim privind aplicarea prevederilor art.92 Cod penal, hotărâre bazată pe studierea deplină și obiectivă a datelor referitoare la persoana condamnatului. Așa cum, în viziunea Completului de judecată, aplicarea art.92 Cod penal nu va atinge scopul principal al pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului. Cele menționate, în opinia Completului de judecată, dovedesc că termenul de pedeapsă executat la moment de către condamnatul Mihailov Maxim și neîndeplinirea de către el a condițiilor stipulate la art.92 Cod penal, demonstrează faptul că condamnatul nu s-a corectat și respectiv nu poate fi reintegrat în societate întru binele acesteia. Toate acestea demonstrând că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025 este una legală și întemeiată, iar argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, din care considerente se desprinde necesitatea respingerii recursului și menținerea încheierii contestate.

Călăuzindu-se de prevederile art.447-448, art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) și alin.(2) Cod de procedură penală, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul ordinar declarat de avocatul Osadcenco Iulia, în interesele condamnatului Mihailov Maxim.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Mihailov Maxim privind aplicarea art.92 Cod penal.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele Completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii: **Andrei Scripcenco**

Inga Gorlenco